

Laidiens: 11.07.1995., Nr. 103

Ministru kabineta noteikumi Nr. 190

Rīgā 1995.gada 4.jūlijā (prot. nr.36, 7.§)

Noteikumi par praktizēttiesīgu māsu, vecmāšu, feldšeru un laborantu sertifikāciju

Izdoti saskaņā ar Satversmes 81.pantā noteiktajā kārtībā izdoto

Ministru kabineta 1994.gada 30.augusta noteikumu nr.177

“Ārstniecības noteikumi” 39.punktu

I. Noteikumos lietotie termini

Māsas, vecmātes, feldšera vai laboranta sertifikāts — kvalifikācijas dokuments, kas apliecina māsas, vecmātes, feldšera vai laboranta profesionālo sagatavotību noteiktā specialitātē un dod tiesības attiecīgajai personai kā speciālistam patstāvīgi praktizēt visās ārstniecības iestādēs neatkarīgi no to īpašuma veida.

Sertificējamā persona — māsa, vecmāte, feldšeris vai laborants, kuram ir augstākā medicīniskā izglītība vai medicīniskā pamatizglītība un kurš prot valsts valodu atbilstīgi Valodu likumā paredzētajām trešās pakāpes prasībām un vēlas kārtot vai kārto sertifikācijas eksāmenu.

Sertificēta māsa, vecmāte, feldšeris vai laborants — fiziska persona, kas nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu un ieguvusi tiesības praktizēt kā speciālists kādā noteiktā medicīnas specialitātē.

Sertifikācijas padome — institūcija, kas darbojas saskaņā ar labklājības ministra apstiprinātu nolikumu un Latvijas Republikā realizē Labklājības ministrijas Veselības departamenta noteikto sertifikācijas politiku.

Specialitāte — joma, kurā persona īpašā apmācībā kādā no medicīnas nozarēm ir ieguvusi vai var iegūt teorētisko un praktisko zināšanu un profesionālo iemaņu kopumu pēc augstākās medicīniskās izglītības vai medicīniskās pamatizglītības iegūšanas.

Standarts — tiesību akts, kas nosaka attiecīgajai specialitātei nepieciešamās minimālās teorētiskās un praktiskās zināšanas.

II. Vispārīgie jautājumi

1. Māsas, vecmātes, feldšera vai laboranta sertifikācija (tālāk tekstā — “sertifikācija”) ir attiecīgās māsas, vecmātes, feldšera vai laboranta teorētiskās un praktiskās sagatavotības un profesionālo iemaņu novērtēšana un atzīšana.

Sertifikāciju veic sertifikācijas komisija.

2. Sertifikācijas uzdevums ir izvērtēt un apstiprināt māsu, vecmāšu, feldšeru un laborantu zināšanas noteiktā specialitātē, lai nodrošinātu kvalitatīvu pacienta aprūpi.

3. Māsas, vecmātes, feldšera vai laboranta sertifikātu (tālāk tekstā — “sertifikāts”) var iegūt visas māsas, vecmātes, feldšeri un laboranti, kuri ir reģistrējušies Labklājības ministrijas Veselības departamenta Ārstniecības personu reģistrā un pēc medicīniskās izglītības diploma iegūšanas trīs gadus ir nostrādājuši medicīnas jomā, no tiem divus gadus — specialitātē, kurā vēlas iegūt sertifikātu.

4. Sertifikāts attiecīgajai personai dod tiesības kā speciālistam nodarboties ar pacientu veselības aprūpi, piedalīties ārstniecībā, uzraudzīt vai vadīt ārstniecības iestādi vai tās struktūrvienību, nodarboties ar veselības aprūpes izglītības darbu, kā arī pēc valsts nodevas samaksāšanas noteiktā kārtībā saņemt licenci uzņēmējdarbībai attiecīgajā specialitātē.

5. Labklājības ministrijas Veselības departaments izveido un uz trim gadiem apstiprina Sertifikācijas padomi.

6. Sertifikācijas padome darbojas Veselības departamenta pakļautībā, un tās sastāvā ir 11 locekļi. Sertifikācijas padomes sastāvā iekļaujamas šādas amatpersonas:

6.1. Labklājības ministrijas Veselības departamenta vecākā referente māsa;

6.2. Labklājības ministrijas Medicīnas profesionālās izglītības centra direktors;

6.3. Latvijas māsu asociācijas prezidents;

6.4. Latvijas vecmāšu asociācijas prezidents;

6.5. Latvijas feldšeru asociācijas priekšsēdētājs;

6.6. Latvijas laborantu asociācijas priekšsēdētājs;

6.7. četru profesionālo apvienību priekšsēdētāji;

6.8. Sertifikācijas padomes atbildīgais sekretārs.

7. Sertifikācijas padomes priekšsēdētājs tiek ievēlēts no šo noteikumu 6.punktā minēto Sertifikācijas padomes locekļu vidus.

8. Sertifikācijas padomes uzdevumi:

8.1. apstiprināt sertifikācijas komisiju personālsastāvus;

8.2. apstiprināt sertifikācijas komisiju nolikumus;

8.3. apstiprināt sertifikācijas komisiju izstrādātās eksāmenu programmas;

8.4. koordinēt sertifikācijas komisiju līdzekļus, kas paredzēti sertifikācijas eksāmenu norisei;

8.5. organizēt sertifikātu izgatavošanu un uzskaiti, kā arī apstiprināt un izsniegt sertifikātus un to dublikātus;

8.6. izskatīt sertifikācijas procesā radušos konfliktus un, ja nepieciešams, anulēt attiecīgo sertifikātu;

8.7. kontrolēt sertifikācijas komisijas darbu;

8.8. noteikt Sertifikācijas padomes atbildīgā sekretāra atalgojumu.

9. Sertifikācija, sertifikāta noformēšana un reģistrēšana, kā arī sertifikāta un tā dublikāta izsniegšana ir maksas pakalpojumi, kas tiek veikti par sertificējamās personas līdzekļiem.

Sertificējamajai personai pirms sertifikācijas eksāmena kārtošanas jāpārskaita Labklājības ministrijas speciālo līdzekļu kontā samaksa par sertifikācijas pakalpojumiem, kuru ne biežāk kā reizi gadā nosaka Sertifikācijas padome un apstiprina veselības aizsardzības valsts ministrs.

10. Sertifikātu attiecīgajā specialitātē atkārtoti nepiešķir.

III. Sertifikācijas komisijas darba organizācija

11. Lai veiktu māsu, vecmāšu, feldšeru un laborantu sertifikāciju, tiek izveidotas šādas sertifikācijas komisijas:

11.1. endokrinoloģijas un diabetoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.2. neonatoloģijas un pediatrijas māsu sertifikācijas komisija;

11.3. terapijas māsu sertifikācijas komisija;

11.4. psihiatrijas un narkoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.5. vecmāšu sertifikācijas komisija;

11.6. transfuzioloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.7. ātrās palīdzības feldšeru sertifikācijas komisija;

11.8. dietoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.9. rentgenoloģijas un radioloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.10. ambulatorās medicīnas māsu sertifikācijas komisija;

11.11. anestezioloģijas un reanimatoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.12. dermatoveneroloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.13. ginekoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.14. laboratorijas diagnostikas speciālistu sertifikācijas komisija;

11.15. ftiziatrijas un pulmonoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.16. māsu—pedagogu sertifikācijas komisija;

11.17. endoskopijas māsu sertifikācijas komisija;

11.18. galveno māsu un nodaļu vecāko māsu sertifikācijas komisija;

11.19. infektoloģijas māsu sertifikācijas komisija;

11.20. ķirurģijas, ortopēdijas un traumatoloģijas māsu sertifikācijas komisija;